D•N
28/5 1950

Säkerhetstjänsten och sekretessen

Karaktäristiskt för statsministerns interpellationssvar i kommunistfrågan — i flera avseenden värdefullt och klarläggande — är tyvärr att han undviker att ge vägledning i nästan alla punkter där upplysning har begärts. Han gör en rad undanmanövrer. Han skjuter framför sig förmenta sekretessbehov — inte ens krigsårens regeringschef och inrikesminister var så hemlighetsfulla som hr Erlander. Med all rätt påpekade hr Ohlin att denna användning av hemligstämpeln innebär ett bryskt åsidosättande av de slutsatser Sandlerkommissionen drog av sin granskning av säkerhetstjänsten. Den förordade ökad offentlighet: endast en sådan hållning kunde undanröja missförstånd, stärka kontrollen av polisen, så att den inte blir "en stat i staten", och uppbåda alla goda krafter till gemensamma insatser. Precis vad man begär nu. Men statsministern kallar detta "ansvarslöshet"!

Dagens Nyheter har i en lång serie av artiklar sökt klargöra att det nuvarande tillståndet är mycket otillfredsställande. Ingen — utom kommunisterna förstås — har direkt bestritt riktigheten av denna framställning, däremot har det kommit många bekräftelser och kompletteringar. Önskar statsministern bestrida vederhäftigheten? I så fall vill man råda honom att höra efter vad exempelvis landshövdingar och landsfogdar anser om förhållandena. Även folkrepresentationen måste oroas av kontrasten mellan hr Erlanders lugnande försäkringar och de illavarslande uppgifterna från skilda håll. Så vitala angelägenheter som det här gäller kan inte avfärdas med en rund gest och några fraser.

Om statsministern inte hyllat sekretessen som allena saliggörande, kunde han utmärkt bra ha angivit regeringens uppfattning i en rad punkter utan att därmed göra de illojala några tjänster. Interpellanten påvisade detta med några exempel — den närmaste framtiden kommer säkert att korrigera statsministern i flera avseenden. Den "energiska upplysningstjänst" statsministern talar om blir inte mycket värd, om den slutar just där upplysningsmaterialet rörande kommunisternas illegala verksamhet är att hämta och om den dessutom underlåter att uppfordra medborgare inom alla samhällsskikt att delta vid bevakningen av de förrädiska elementen. Vi reder oss utan detta bistånd, tycks statsministern mena — men hans egen redogörelse för kominformombudens avsikter, sammanställd med tillgängliga uppgifter om deras verksamhet vid känsliga företag, pekar i en annan riktning. Därför har också enskilda fackförbund och fackföreningar under senare tid vidtagit extra skyddsåtgärder. Tyvärr är man på andra håll mera dröjande, eftersom man inte varseblivit faran och inte fått klargörande besked uppifrån.

En norsk domstol fastställde för några månader sedan att en tidnings omdöme om de ledande kommunisterna att de är en fara för de nordiska ländernas säkerhet icke kunde föranleda någon rättslig reaktion — så oantastligt riktig var anklagelsen. Rätten hänvisade bland annat till en punkt i kommunistledaren Strand Johansens kända programskrift att "alle andre spørsmål er underordnet dette (om kampen for socialismens seger), også kampen for landets suverænitet". Rättens utslag motsvaras av den förhärskande uppfattningen bland de nordiska folken, skrev Aftenposten och tillade: "Men det må også gjøre det til en selvfølge at i stillinger som betyr noe for bevarelsen av vår sikkerhet er det ingen plass for kommunister... vi må ikke gå så langt at vi legger strikken om vår egen hals."

Avslöjande debatter

Under kriget blev det för "ansvariga" personer, främst politiker och tidningsmän, något naturligt, något korrekt och värdefullt att säga en sak och tänka en annan. Neutralitetens bevarande ansågs, kanske med rätta, kräva att de som utomlands kunde antas representera folkopinionen uttryckte sig undvikande och oärligt som skickliga diplomater. Men hos många övergick denna dygdiga förljugenhet till ett slags ideologi; de började tro vad de måste säga och blev på detta sätt i stånd att mera obesvärat röra sig i den atmosfär som det ständiga krigshotet skapade. De stridande folken — även de på vilkas seger vår egen framtid berodde — betecknades som krigsivrande galningar; man kom i sitt försvar för de svenska eftergifterna fram till ett principiellt försvar för eftergifter likaväl som till ett förnekande av att några eftergifter gjordes; tryckfriheten reducerades till ett värde av andra klass. Tiden av förnedring varade emellertid blott några år. Då Hitlers nederlag blev tydligt blev uppriktigheten ånyo respektabel, och de som fastnat i den andliga neutralitetens nät sökte ivrigt finna en väg ut mellan maskorna.

Vår nuvarande isolationism medför liknande resultat — på längre sikt. Den totala politiska neutraliteten kräver ett sken av andlig neutralitet eller åtminstone en stor återhållsamhet i fråga om uttryckandet av en oneutral inställning. Steg för steg blir debatten härigenom mera förvrängd, en rad områden blir tabubelagda, olämpliga att över huvud beröra; man blundar för ting som verkar alltför oroande och tolererar handlingar och uttalanden som i en miljö av öppenhet skulle fördömas. De uppträdande likaväl som publiken vänjer sig vid detta spel, och småningom blir denna drömvärld, denna idyllvärld, den enda verkliga; man har nått dårarnas paradis.

Några moment i den senaste veckans debatt visar hur långt vi redan hunnit. Den ryska radion, dvs. den ryska statsledningen, dundrar mot den svenska regeringen; denna förklaras trots alla sina neutralitetsförklaringar vara knuten vid Atlantstaterna genom en "förrädisk" politik, och hrr Erlander och Undén anklagas för lögn och bedrägeri. Detta förhållande uppmärksammas knappast i den svenska debatten — dess yppande anses nämligen farligt för den svenska isolationismen, och denna är heligare än kravet på upplysning. Samtidigt diskuteras i riksdagen frågor som berör vårt förhållande till Ryssland. Att två svenska fiskefartyg uppbringats och under veckor kvarhållits i rysk hamn och att ett fartyg därjämte på öppet vatten i timmar förföljts av ryssarna — dessa saker är enligt utrikesministern "incidenter". Det bör tillfogas att ryssarna i ena fallet inte svarat på Sveriges hänvändelser, i andra fallet förnekar fakta; att inte en tiondel av andra kammarens ledamöter gör sig besvär att lyssna på debatten; att ingen som helst åtgärd från svensk sida ifrågasättes. I en nästan samtidig debatt uttrycker utrikesministern sin stolthet över att vi fullföljer och höjer kreditgivningen till Ryssland.

Ingen enda ledamot av riksdagen kombinerar de tre "incidenter" varom här talats: ryssarnas angrepp på den svenska regeringen såsom förrädare och krigshetsare, deras övergrepp på svenska fiskebåtar, den svenske utrikesministerns stolthet över att svensk produktion till ett värde av hundratals miljoner går till Ryssland på kredit; vi förser ryssarna med nya fiskebåtar, medan de förföljer våra egna. En riksdag där ingen ens vidrör detta sammanhang måste anses väl disciplinerad! Vad som disciplinerar och enar är isolationismen; den tystnad och det dunkel som denna politik kräver breder ut sig över hela vår utrikespolitik.

Mot denna bakgrund ter sig de uttalanden som en rad yngre författare gjort vid debatter i Uppsala inte förvånande; möjligen blir man överraskad av att de i demokratiska tidningar diskuterats med allvar och aktning. Hos denna krets av författare har isolationismen ett ännu säkrare fäste än inom statsledningen; den bygger på den totala egocentriciteten. Dessa ångestatleter — vilkas självavända dess bättre inte hindrar dem att skriva, tala och agitera med samma energi som en kandiderande politiker — finner skillnaden mellan stater och regimer alltför obetydlig för att väcka intresse eller egga till ställningstagande. Ryskt tyranni eller västerländsk frihet — det är detsamma från deras utsiktspunkt. Det ankom på en kritiker av en äldre generation, Margit Abenius, att erinra om den isolering i vilken flyktingarna från våldsregimerna lever och att därmed antyda det motbjudande i denna sorts förnämitet.

Idyllen i riksdagen och ångesten inom denna författargrupp tjänar samma syfte; det gäller att inte ta ställning, att vara neutral, att blunda eller låtsas blunda.

PRESSGRANNAR

Att det är framtidens skola fredagens riksdagsdebatt gällde och att man delvis vet ganska litet om denna framtid är huvudmotiv i presskommentaren till kamrarnas debatter om ärendet. Så skriver Svenska Dagbladet (h):

> När riksdagen i enlighet med särskilda utskottets förslag fattat beslut om en genomgripande skolreform, så är därmed den s. k. skolfrågan ingalunda löst. Vad riksdagen beslutat är egentligen endast att denna fråga framdeles skall lösas, så vitt det visar sig möjligt och lämpligt, i den av utskottet antydda riktningen. Frågan gäller i vilket tempo den obligatoriska skolan skall göras nioårig och hur denna skolas högre stadium skall organiseras — bl. a. måste ju en möjlighet hållas öppen att befria vissa elevkategorier från en alltför lång skoltid.

Enigheten om målsättningen präglade debatten, framhåller Östergötlands Dagblad (h):

> Att skolreformen kunnat beslutas i enighetens tecken är utan tvivel av största värde och bör underlätta dess genomförande, även om, som hr Herlitz uttryckte saken, de platoniska önskemålen är många och utskottet lämnat alla möjligheter öppna för deras förverkligande. Försöksverksamheten får under dessa förhållanden reda ut en mängd besvärliga problem. En tid av långt experimenterande förestår inom det svenska skolväsendet, och vad som till sist kommer fram ur dessa experiment i fråga om gammalt och nytt är det ingen som i närvarande stund vet.

Stockholms-Tidningen (fp) framhåller:

> Sant är ju, att steget mellan principbeslut och förverkligande är stort nog, och 50-talet blir uppenbarligen för skolan liksom på alla andra områden ett sterilt och magert årtionde. Men redan då kan, sedan de stora linjerna nu klarnat, reformarbetet påbörjas, för att på 60-talet med minskade barnkullar och ökande produktion sätta full fart och mogna.
>
> Det sistnämnda är ej minst viktigt: reformen kräver 2 procent av nationalinkomsten, påpekade en talare, och kan alltså inte utan dennas fortsatta stegring genomföras.

Expressen (fp) lägger tonvikt på en av de konkreta uppgifterna:

> Den på papperet vackra tanken om obligatorisk yrkesutbildning för alla kan bli en besvikelse då riksdagen en gång skall ge möjligheter för beslutets praktiska genomförande. Man minns hur villig man till exempel var att besluta om en lagstiftning om en humanare straffverkställighet och hur snål och ovillig man sedan har varit och alltfort är då det gäller att ge tillräckliga ekonomiska resurser för lagstiftningens förverkligande. Det får inte bli samma sak, då det gäller yrkesundervisningen. Det blir en dyr historia! Man måste ha en oerhört vidgad utbildning av yrkeslärare, vilka som utexaminerade måste ges löner som lockar människor till denna bana. Det behövs lokaler, materiel och mycket annat. Man bör med öppna ögon se att här kommer det att fordras mycket pengar, om det inte bara skall bli en vacker tanke som entusiasmerade många den 26 maj 1950, men som kanske inte förmår entusiasmera lika många då tankens verkningar tar gestalt i miljonbeloppens avskräckande kyla. Riksdagen måste emellertid vid den tidpunkten vara beredd att ta ansvaret för dagens beslut.

Svenska Morgonbladet (fp) är mest belåtet med att kompromissen höll frågan om kristendomsundervisningen i bakgrunden och skriver för övrigt bland annat:

> I det långa loppet är det icke enbart lättheten att lära, som fäller utslaget. Många medelmåttor har gjort betydande insatser på forskningens fält genom ett levande intresse och en vilja, som icke skytt någon möda eller vetat av några hinder. Dylika människor skall icke kastas åt sidan som odugligar, men det finns onekligen vissa tendenser till dylik vårdslös värdering.

Upsala Nya Tidning (fp) anser att hr Weijne hade en god dag:

> Det anförande han höll i andra kammaren var briljant, klart i tanken och effektfullt i formen. Han anslöt sig helt till den kompromiss, som utformats i skolutskottet. Man kan naturligtvis säga, att hr Weijne, vilken som ordförande i skolkommissionen delar ansvaret för de teser, som spikades där, demonstrerat en anmärkningsvärd följsamhet i de olika faser, som skolfrågan genomgått. Inget ont i det, en minister bör visa mottaglighet för argument och förståelse för att ett beslut som detta måste grundas på så stor enighet som möjligt. Hr Weijne kommer utan tvivel att lojalt förverkliga riksdagens intentioner. Hr Edenman, som väl bör känna stämningen i departementet, uttryckte vissa farhågor för att kompromissen kunde drivas för långt. Det skall heller inte bestridas, att den drivits mycket långt, men i detta fall har det varit berättigat. Kompromissen är en förutsättning för den pedagogiska aktivitet på alla fronter, som kan väntas under de närmaste åren.

Vestmanlands Läns Tidning (fp) önskar främst utrymme åt lokala initiativ:

> Inte minst vad skolan angår är de styrande — liksom alla styrande — av den uppfattningen att det enda sanna förnuftet är samlat i centrum, i den höga rymden kring topparna. Tanken på decentralisering inger dirigenterna visioner av kaos. Ordning och reda måste vi ha, och det kan endast nås genom ett rättvist styre från ovan.
>
> Bidragande till enigheten har förvisso varit det faktum att vi har god tid på oss innan skolreformen kan genomföras. År 1975 nämnde ecklesiastikministern som en tänkbar tidpunkt för dess förverkligande. För närvarande har vi kort sagt inte råd att ens försöka oss på den stora omläggningen, och det är bara att hoppas att vi skall ha det så mycket bättre ställt om ett kvartsekel att det går bra då.

Gefle Dagblad (fp) fäster uppmärksamheten på den förmånligt ändrade inställningen på landsbygden:

> Kravet på att så snabbt som möjligt få ut barnen i praktiskt arbete, som då hävdades mycket starkt på sina håll på landsbygden, har efterträtts av ett krav på lika goda utbildningsmöjligheter för landsbygdens ungdom som för tätorternas. Man har fått upp ögonen för skolundervisningens värde såväl för individen själv som för hans blivande arbetsinsats. Det är ett stort framsteg, som förmodligen sammanhänger med de förbättrade ekonomiska förhållandena på landsbygden. Man känner sig ha fått råd att hålla barnen i skolan längre än förr. Jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse, statsgarantin åt jordbruket samt den med dessa företeelser sammanhängande standardförbättringen för jordbrukets arbetare har samverkat till den revolution i tänkesätten, som avspeglades i gårdagens skoldebatt. Men den egentliga förutsättningen för att den nya skolan en gång verkligen skall kunna bli en ny, utjämnande faktor mellan landsbygd och städer, är den nya kommunindelning som skall genomföras 1952. Storkommunerna kommer att ge landsbygden nya chanser i många olika avseenden, och inte minst i fråga om skolväsendet.

Hade man velat offentliggöra affären med reseräkningen av intresse för den offentliga moralen, skulle det ha skett när saken var färsk, skriver Morgontidningen (s) insinuant om affären Eckerberg:

> Men man sparade den till lämpligt tillfälle. Detta kom då hr Eckerberg befordrades från byråchef till statssekreterare. Då klämde man till. Med historien om ett gammalt misstag, reparerat för länge sedan.

Till detta skall endast kort och gott meddelas att Dagens Nyheter publicerade nyheten så snart den kommit till tidningens kännedom. Det skall gärna erkännas att det varit bättre om de som kände till saken före statssekreterarutnämningen inte gjort något försök att undanhålla den från offentligheten.

Det kommunistiska fredsbedrägeriet uppmärksammas även i Norge, där det socialdemokratiska Arbeiderbladet skriver:

> Enhver som vil tenke seg om, vil være klar over at dette er et spørsmål som bare kan løses på internasjonal basis. FN er nå den eneste organisasjon som med noen myndighet kan ta seg av spørsmålet. Men den søker Kominform-statene nå å sette ut av funksjon. De ligger foran alle de øvrige europeiske land når det gjelder opprustning. Nå blir den tyske østsonen også militarisert. Mobiliseringen av den kommunistiske ungdom i Berlin i pinsen er en knyttnev mot Vest-Tyskland og de vestlige stormakter. Under de forhold virker det som en utsøkt hån og et bedrag å lage "folkebrev" på den resolusjon som den kommunistiske "freds"-kongress i Stockholm vedtok. De som vil fred og frihet, nedrustning og samarbeid, må ta dette spørsmål opp på en ganske annen alvorlig og realistisk måte.

Barn på skolresa sänkte krigsfartyg

Kommendörkapten H. Schulze visar en livbåtsmodell för eleverna i Bergeforsens folkskola i Medelpad, fr. v. Sven Backman, Roland Nordin, Peggy Olsson, Viran Jönsson och Kjell Andersson.

Ett internationellt berömt schackspel gjort av den mångfrestande kommendörkaptenen Patrik de Laval, där varje bonde är en galär med tjugu roddare vid åror gjorda av hårstrån och där tornen är exakta avbildningar av svenska befästningar, är en rolig detalj i den Marinens utställning på Skeppsholmen som öppnades på lördag av kommendörkapten H. Schulze i den för dagen nyskurade exercisskolan.

Den lilla specialutställning rörande flottans och kustartilleriets verksamhet hålles öppen till 15 augusti och är närmast avsedd för de omkring 20.000 skolbarn som Turistföreningen varje sommar tar hit från landsorten. De har mycket att titta på, både i form av överskådliga och trevliga planschverk och "saker att pilla på så det händer nåt". Vad schackspelet beträffar kan man exempelvis genom förstoringsglas konstatera hur fint folket kring "tornen" och lejonminiatyren på skansen Lejonet är utarbetade.

Sjätte och sjunde klasserna från Bergforsens skola i Sundsvallstrakten var de första på plan och naturligtvis genast i full färd med att sänka krigsfartyg. Det går nämligen också bra för sig, om man siktar bra och trycker på minutlösaren i rätta ögonblicket.

Lasten exploderade vid krock bil—träd

Rena undret räddade natten till lördagen livet på tre personer i en långtradare, som vid ettiden med full kraft rände mot en kraftig björk vid vägkanten vid Kungssten i Gusum.

Bilen var lastad med 40 fat kristallolja, och alltsammans stod i ljusan låga efter ett par minuter. Lågorna slog snart 20 meter högt upp i luften. Chauffören räddade sig genom att kasta sig på golvet i förarhytten. Sekunden efteråt kom lasten neddunsande på förarens plats. De två chaufförer som låg och sov på sovplatsen bakom förarhytten fick ett otäckt uppvaknande. Den ene blev fastklämd, men föraren lyckades efter ett styvt arbete få loss honom, och den andre tog sig också ut. Släckningsarbetet var mycket farligt, då faten exploderade och bottnar och lock flög omkring. (DN, Norrköping.)

Navigationsskolan

Vid Navigationsskolan i Stockholm har avlagts:

Övermaskinistexamen av B. F. Andersson, R. A. Backman, H. E. Bergman, H. R. Hedborg (Solna), R. S. Hedman, K. E. Pettersson (Solna), K. O. L. Ulvesjö, K. L. Vikström, K. H. R. Zettervall och S. A. Östlund alla i Stockholm, samt A. M. Baecklund, Söderhamn, och F. O. Hällquist, Uppsala.

Maskinistexamen av 2:a klass av K. J. Andersson (Enskede), J. E. Andersson, C. R. Bexander, R. O. Broander, K. E. H. Gustafsson, P. O. Johnning, S. G. Kjellberg (Enskede), L. A. Larsson, K. O. G. Lindquist, G. H. Lundqvist, B. L. Nilsson, B. E. Nilsson (Sollentuna), T. S. Nordin, H. I. Nore (Enskede), G. L. Stenborg, E. G. Törnberg, L. R. Akergren, K. H. B. Carlsson och K. S. Karlsson, samtliga i Stockholm, samt N. R. Bergenmo, Enköping, E. A. Westin, Hudiksvall, samt en utländsk medborgare H. Kalamees.

Styrmansexamen av K. A. Aller, J. U. Broman, S. O. Callin, J. Huusman, F. L. W. Johnsson, K. G. Karnell (Lidingö), J. B. Kull, L. G. Lembardt, K. F. Norberg, C. A. F. Nyström, L. E. O. Södergren, K. Westerblom (Enskede), B. A. Bexelius (Danderyd), R. E. Stenberg (Enskede), E. V. Halling (Enskede), H. R. A. Hammarlund, G. Hessing (Enskede), S. E. G. Jansson, A. U. Lundqvist, R. E. J. Martin, K. F. Pollnov, S. G. W. Sandersson, L. H. Kindström och N. J. Nilsson, samtliga i Stockholm, samt B. L. O. Karlsson, Grötlingbo, G. G. S. Liling, Växjö, S. F. Olsson, Österåker, H. Magnevill, Örebro, L. S. A. Israelsson, Habo, F. E. O. Johansson, Stenkyrka, T. A. Lindholm, Skellefteå, B. A. E. Lundeby, Hagfors, K. U. Palm, Vinslöv, A. G. Pettersson, Frötuna, K. Valkre, Södertälje, B. O. Ericsson, Nyköping, samt en utländsk medborgare O. Tammer.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: *Dagsnyheter.*
Postgiro 1616 (för annonser)
nummer 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten.*
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör:
Leif Kihlberg.
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman.*
Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: *Helge Heilborn.*

PRENUMERATIONSPRISER
A Stockholmsupplagan
Månad .. 4:75 Kvartal .. 13:75
Halvår .. 27:— Helår .... 54:—
SENASTE ANNONSPRISLISTA
daterad 12/5 1950 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Konstfackskolan

Vid Konstfackskolan har följande elever fått avgångsbetyg:

Från högre konstindustriella skolan: K. Abrahamsson, Hörnefors, Margit Ahl, Hudiksvall, Ebba Ahlmark, Fagersta, Berith Andersson, Stockholm, K.-G. Andersson, Sälen, Torborg Andrén-Hällström, Sollentuna, R. Arghe, Stockholm, Inga Bergfeldt, Vetlanda, C.-A. Bergstrand, Ovansjö, Kerstin Bertoft, Höganäs, Karin Björqvist och Karin Bucht, Stockholm, Ingrid Dahlgren, Stockholm, T. Darelius, Stavsinge, B. Edenfalk, Nybro, Barbro Forslund, Danderyd, Britta Fredlund, Stockholm, O. Friidh, Rättvik, Ingrid Fält-Mesi, Östersund, P. Göransson, Wist, Kerstin Hansson, Eva Hedvall och S. Holmström, Stockholm, I. Jacobsson, Landskrona, L. Johansson, Norrköping, Kerstin Jurell, Djursholm, Margareta Klofve, Väsby, Malmöhus län, Inez Kroon och Eva Köhlmark, Stockholm, A. Körner, Hultsfred, A. Lewerth, Södertälje, Henni Lindell och Väga Lindell, Forserum, C.-E. Lindström, Malmö, L. E. Ljunglöf, Nordmaling, K. Lindkvist, Visby, Eivor Lundmark, Rundviksverken, J. Magnusson, Stockholm, Ingrid Malmquist, Sunne, H. von Matern och V. Mossberg, Djursholm, Y. Nilsson, Norrköping, K. Nordström och L. Segendorff och L. Stevenfeldt, Stockholm, Inger Stigare, Åsele, Margareta Sundbom, Ovansjö, A. Tell, Stockholm, S. Wahlberg, Örebro, Tova Vänner, Stockholm, Marianne Westman, Korsnäs, och C. O. Zetterquist, Stockholm.

Från teckningslärarinstitutet, L. Andreasson, Göteborg, Ulla Brolinsson, Stockholm, Margit Edlund, Nacka, Astrid Einarsson, Vara, Ingrid Ek, Nyköping, Rose-Marie Elmfors, Ringamåla, L. Frost och Margot Hultquist, Stockholm, B. Härdelin, Älvkarleby, P. Jonsson, Ånge, Eva Lundgren, Stockholm, B. Nilsson, Östersund, R. Nordström, Eksjö, Ewy Palm, Örebro, Gunn Thorstensson, Skallsjö, H. Wahrby, Styrestad, och J. Wikner, Härnösand.

Trollhättan vill ha sitt gymnasium genast

Stadsfullmäktiges presidium i Trollhättan Arthur Lundqvist och Bengt Sjölin kommer att efter pingst uppvakta ecklesiastikministern med en framställning om att få starta Trollhättans gymnasium redan i år. Elever till gymnasiets lägsta klass finns redan anmälda, men skolöverstyrelsen vill inte inrätta gymnasiet förrän från och med läsåret 1951. Man skall även framhålla önskvärdheten av att få både real- och latinlinje vid det planerade läroverket. (DN, Uddevalla.)

En ung förrådsarbetare, som tillhör Jehovas vittnen, dömdes på lördagen av Södra Roslags häradsrätt till 2 månaders fängelse för vägran att utföra civilt arbete. Han har förut varit ådömd frihetsstraff för liknande förseelse.

Familje-annonserna
är placerade i anslutning till Familjenyheterna (Sid. 17)

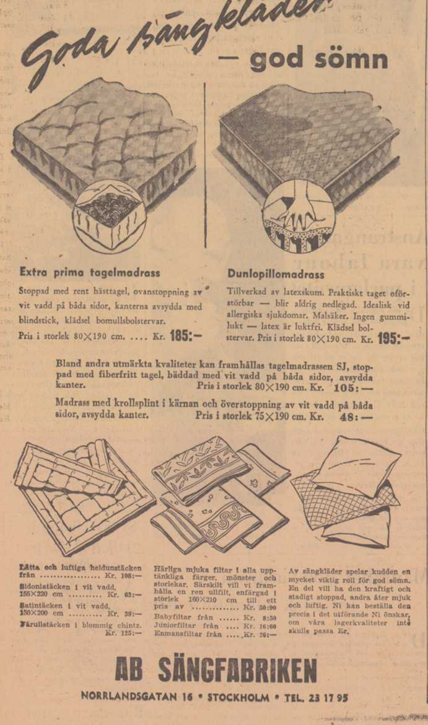

Goda sängkläder — god sömn

Extra prima tagelmadrass
Stoppad med rent hästtagel, ovanstoppning av vit vadd på båda sidor, kanterna avsydda med blindstick, klädsel bomullsbolstervar.
Pris i storlek 80×190 cm. .... Kr. 185:—

Dunlopillomadrass
Tillverkad av latexskum. Praktiskt taget oförstörbar — blir aldrig nedlegad. Idealisk vid allergiska sjukdomar. Malsäker. Ingen gummilukt — latex är luktfri. Klädsel bolstervar. Pris i storlek 80×190 cm. Kr. 195:—

Bland andra utmärkta kvaliteter kan framhållas tagelmadrassen SJ, stoppad med fiberfritt tagel, bäddad med vit vadd på båda sidor, avsydda kanter. Pris i storlek 80×190 cm. Kr. 105:—

Madrass med krollsplint i kärnan och överstoppning av vit vadd på båda sidor, avsydda kanter. Pris i storlek 75×190 cm. Kr. 48:—

Lätta och luftiga helduntäcken från .... Kr. 108:—
Sidonistäcken i vit vadd, 155×220 cm .... Kr. 63:—
Satintäcken i vit vadd, 150×200 cm .... Kr. 39:—
Färullstäcken i blommig chintz. Kr. 125:—

Härliga mjuka filtar i alla upptänkliga färger, mönster och storlekar. Särskilt vill vi framhålla en ren ullfilt, enfärgad i storlek 160×210 cm till ett pris av .... Kr. 50:90
Babyfiltar från ...... Kr. 8:50
Juniorfiltar från .... Kr. 16:60
Enmansfiltar från .... Kr. 26:—

Av sängkläder spelar kudden en mycket viktig roll för god sömn. En del vill ha den kraftigt och stadigt stoppad, andra åter mjuk och luftig. Ni kan beställa den precis i det utförande Ni önskar, om våra lagerkvaliteter inte skulle passa Er.

AB SÄNGFABRIKEN
NORRLANDSGATAN 16 • STOCKHOLM • TEL. 23 17 95

Repliker från riksdagsdebatten 27 maj:
STATSMINISTERN:
"Kommunisterna tvekar inte att förråda demokratin"
FOLKPARTILEDAREN OHLIN:
"Hur håller staten dem i schack?"
HÖGERLEDAREN HJALMARSON:
"Sabotagefaran belyses utmärkt i dr Kihlbergs skrift"
DEN RYSKA AGENTUREN I SVERIGE
1:50
av Dagens Nyheters politiske huvudredaktör
Leif Kihlberg
NORSTEDTS

Välkommen att prata bil med RAYMOND SJÖQVIST

Många nya märken och modeller är i marknaden. Ni går där och funderar, "i valet och kvalet". Lyd då ett gott råd — tala med en erfaren bilman som vet vad man bör fordra av en vagn — tala med Raymond Sjöqvist. Bli ej förvånad om han rekommenderar hypermoderna och ekonomiska Citroën, ty han om någon vet vad den går för. Genom sina segrar i ett flertal krävande tävlingar har han bevisat att Citroën är suverän på svenska vägar. Provkör Citroën och känn själv vilken extra körglädje den skänker.

Över 900 Citroën levererade på kort tid

CITROËN
4-dörr., 3 modeller, 2 prislägen. T. o. m. leverans från Citroën-specialisten:
CENTRALGARAGET
UTSTÄLLNINGAR: Vanadisvägen 2—4, 34 04 40. Sveavägen 88, 23 12 00 Ringvägen 62, 42 11 01.